

411

1718-1846. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Βαθύ (Σάμος).

Μ. Βαρβούνης, «Τοπική ιστορία και παραδοσιακός πολιτισμός της Σάμου. Η περίπτωση μιας συλλογής δικαιοπρακτικών εγγράφων», *Σαμιακές Μελέτες* 2 (1995-1996), σ. 49-51 αρ. Α1-Α4, σ. 52-53 αρ. Α6-Α7, σ. 57-75 αρ. Β1-Β30.

412

1719. Διορισμός πληρεξουσίου. Αθήνα.

Π. Μιχαηλάρης, «Η Μονή Πεντέλης στη δίνη ενός χρέους στις αρχές του 18^{ου} αιώνα», *Μνήμων* 28 (2006-2007), σ. 34-35.

412α

1719-1771. Πληρεξούσια κυπριακών μονών. Κύπρος.

Α. Τσελίκας, «Ἐπτὰ ἐπίσημα κυπριακά ἐκκλησιαστικά ἔγγραφα (1578-1771)», *Θησαυρίσματα* 14 (1977), σ. 258-259 αρ. 3, σ. 273-274 αρ. 7.

412β

1720. Προσκήσεις της «σοσιετὰς τῶν Γραικῶν» για την εμπορική εγκατάσταση και την οικονομική ενίσχυση των ελληνικών κοινοτήτων της Αυστροουγγαρίας. Βασιλεία, Κρακοβία.

Ζ. Τσιρπανλῆς, «Ἡ «σοσιετὰ τῶν Γραικῶν» στὴν αὐτοκρατορία τῶν Ἀψβούργων (1720)», *Δωδώνη* 3 (1974), σ. 163-170, αρ. 1-2.

«Δηλοποιήσεις ὠφελιμωτάτη καὶ σωτηριώδης πρὸς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας τὴν δόξαν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ τὴν κατ' ἄμφω τοὺς σωτηρίαν τε καὶ εὐδαιμονοίαν. Τοῖς ἅπασι ἅπασιν ἀπλῶς καὶ καθεκάστοις ἀπανταχοῦ διατελοῦσι διεσπαρμένοις Ῥωμαίοις, εἴτουν Ἑλλήσι Πελοποννησίοις τε καὶ ἄλλοις, ἀναγγέλοντες δηλωποιοῦμεν ὅτι, ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὰς συνθήκας καὶ δεκρέτα τῆς ἀγάπης τοῦ Πασάροβητζ ἐσυμφωνήθη ἀναμεταξὺ τῶν δύο βασιλείων, δηλαδὴ τοῦ θεοστέπτου τε καὶ θεοφρουρίτου ἡμῶν ἐν Χριστῷ αὐτοκράτορος Καρόλου ἔκτου καὶ τοῦ τῶν Ὀθωμανῶν σουλτὰν Ἀχμέτ, λύμπερον καὶ πάντι ἐλεύθερον εἶναι τὸ κομέρτζιον, ἤγουν ἡ πραγματεία διὰ θαλάσσης καὶ ξυρᾶς, ὁμοίως καὶ ἡ ναβιγασιῶνε, τουτέστιν ἡ ναυτική, ἀκολήτως τε καὶ ἀνεμποδίστως νὰ πραγματεύονται ἐξ ἀμφωτέρων τῶν μερῶν οἱ σοῦδιτοι, πλερόνωντας ἅπασι εἰς ἓνα τόπον μόνον τρία τὰ ἑκατὸ τὸ κομμέρκι, τόσον εἰς τὸ ἔμπα ὅσον καὶ εἰς τὸ εὔγα, κατὰ τὰς προρηθέντας συνθήκας τε καὶ δεκρέτα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς οἱ διεσπαρμένοι Ῥωμαῖοι, ἀπὸ διαφορῶν τόπων συναχθέντες καὶ συμφω-

νήσαντες, ὁμογνωμόνως τε καὶ ὁμοψύχως ἐπρεσβεύσαμεν τῷ θεοφρουρίτῳ ἡμῶν ἀητίτῳ καίσαρι καὶ μὰς εὐεργέτισεν ἐπιεικῶς καὶ εὐμμενῶς τὴν ἑαυτοῦ ὑπεράσπισιν καὶ σκέπην, μὲ διάφορα προνόμια καὶ διάφορες εὐεργεσίες καὶ χάρες, εἰς κάθε τόπον καὶ χώραν τῆς βασιλείας του, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὸ Μπεληγράδι καὶ εἰς τὰ παραθαλάσσια τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου, ἡγουν εἰς τὸν κόρπον τῆς Βενετίας, ῥητῶς δὲ εἰς τὸ Φυοῦμε, Μπούκαρι, Τριέστι, καὶ ἄλλους τόπους καὶ πώρτα, ὅποῦ ἡ αὐτοῦ μεγαληώτις ἐφραγκάρησεν, διὰ ὅλους ἐκείνους ὅποῦ ἡθέλασιν ἔλθει νὰ κατοικεῖουσιν ἐκεῖ καὶ νὰ πραγματεύονται διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς ἀκολήτως τε καὶ ἀνεμποδίστως.

Διὰ τοῦτο ὅσοι εἶναι ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους φευγάτοι ἀπὸ τοὺς τόπους τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ τε καὶ ἀλλαχοῦ, ἀπὸ τες καταδρομὲς τῶν ἀλοφύλων, ὁμοίως καὶ ἄλλοι ὅσοι θελείουσιν νὰ ἔλθουσι νὰ κατοικεῖουσιν εἰς τοὺς προρηθέντας τόπους καὶ πώρτα, νὰ πραγματεύονται καὶ νὰ κτίουσι καὶ καράβια κατὰ τὴν ὁρεξίν τους, μὲ τὴν τροπεοφόρον παντιέρα τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ῥωμαίων, εἶναι πάντι ἐλεύθεροι καὶ ἀτάραχοι εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς ὅλα τους τὰ θρυσκευτικά, νὰ κάνουσι τὸ ῥίτον τους ἀκολύτως τε καὶ ἀνεμποδίστως εἰς τὴν ἐκκλησίαν τους, κατὰ τὰς πατέντας καὶ δεκρέτα τῆς αὐτοῦ καθολικῆς μεγαληώτις, καὶ κατὰ τὰ προνόμια ὅποῦ ἡ αὐτοῦ μεγαληώτις μὰς ἐχάρισεν μὲ ἀπηλὰς τημωριτικὰς εἰς τοὺς ἀπιθοῦντας αὐτῆς καὶ ὅποιος ἡθέλεν μὰς πηράξει εἰς τὸ ῥήτον μας, νὰ πλερώνῃ εἰς τὸ φίσκον τριάντα μάρκες μάλαμα καθαρὸν, ἡγουν δεκαπέντε λύτρες χωντρές, τὸ μισὸν εἰς τὴν βασιλείαν καὶ τὸ μισὸν εἰς τὸ πρόσοπον ὅποῦ ἡθέλεν πηραχθεῖ. ...

Δεπουτάτοι πλενοποτενσιάριοι τῆς σοσιετὰς τῶν Γραικῶν νεοβασάλων τῆς αὐτοῦ καθολικῆς μεγαληώτις αὐτοκράτορος τῶν Ῥωμαίων. Ἐτυπώθη ἐν τῇ περιφίμῳ Κρακοβίᾳ Ἀκαδεμήᾳ τῆς Σαρματίας, ἀδείᾳ τῶν ηγεμόνων.

Cum licentia Superiorum 1720»

412γ

1720-1763. Νοταριακά καὶ ιδιωτικά ἐγγράφα. Νάξος.

Γ ω γ ώ Β α ρ ζ ε λ ι ώ τ η, Β ά λ τ ε ρ Π ο ύ χ ν ε ρ, «Αναστηλώνοντας μία θεατρική παράσταση: Η παράσταση του “Αγίου Δημητρίου” στις 29 Δεκεμβρίου 1723 στη Νάξο καὶ οἱ συντελεστές της», *Παράβασις* 3 (2000), σ. 158-166, αρ. 1-7.

413

1720-1843. Νοταριακές πράξεις, αγωγή ενώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου τῆς Αγ. Μαύρας. Λευκάδα.

Π. Ῥ ο ν τ ο γ ι ά ν ν η ς, *Η χριστιανικὴ τέχνη στὴ Λευκάδα*, Ἀθῆναι 1974, σ. 87-88, 252-253, 255-257, 262-264, 267, 271-272, 275, 301-302, 322-324, 329-331, 345, 361-365, 370, 382-383, 416, 431-433, 436-437, 468-469, 471-472, 474-475, 486 σημ.1, 487-488, 495-496.

